

UEF-aihealuekoodisto evaluoinnin välineenä Itä-Suomen yliopiston kirjastossa

Kaarina Meriläinen & Riitta Porkka & Laura Parikka

Itä-Suomen yliopiston kirjastossa on kehitetty kirjakokoelmien evaluoinnin apuvälineeksi UEF-aihealuekoodisto. Artikkelissa kuvataan koodin kehittämistä sekä aihealuekoodilla toteutettua ensimmäistä evaluointia. Kehitystyötä tehtiin samanaikaisesti osana suurempaa rakenteellista muutosta: Joensuun ja Kuopion yliopistot yhdistyivät vuoden 2010 alussa ja muodostivat Itä-Suomen yliopiston. Itä-Suomen yliopiston kirjasto muodostuu nyt Joensuun, Savonlinnan ja Kuopion kampuskirjastoista sekä KYSin tieteellisestä kirjastosta.

Itä-Suomen yliopiston kirjasto palvelee varsin laajaa ja monialaista yliopistoyhteisöä ja asiakas-kuntaa. Tiedekunta on neljä, filosofinen tiedekunta, luonnontieteiden ja metsätieteiden tiedekunta, terveystieteiden tiedekunta sekä yhteiskuntatieteiden ja kauppatieteiden tiedekunta. Yliopistossa on yli 100 pääainevaihtoehtoa, opiskelijoita noin 15 000 ja henkilökuntaa noin 2 800.

Evaluoinnin kehitystyö osana suurempaa rakenteellista muutosta toi omat lisähaasteensa, mutta myös auttoi mukana olijoita tutustumisessa toisten kampuskirjastojen kokoelmiin ja kokoelmatyöhön. Työ oli aloitettu ennen yliopistojen yhdistymisneuvottelua Joensuun yliopiston kirjastossa, ja koodisto on ollut käytössä Joensuun ja Savonlinnan kampuskirjastoissa vuoden 2008 alusta lähtien. Kuopion kampuskirjastossa ja KYSin tieteellisessä kirjastossa koodisto otettiin käyttöön yliopistojen yhdistyessä vuoden 2010 alusta.

Miksi oma aihealuekoodi?

Joensuun yliopiston kirjasto oli mukana Suomen yliopistokirjastojen neuvoston Kokoelmakartta-hankkeessa (ent. Tietokarttahanke). Kirjastossa oli tarve löytää apuväline, jonka avulla voitaisiin tehdä näkyväksi eri tieteenalojen kokoelmia

ja hahmottaa niiden vahvuudet ja heikkoudet. Evaluointikokeiluja oli tehty poimimalla access-kyselyillä tietokannasta dataa halutuista aihekokonaisuuksista hyllyluokkia, UDK-luokituksia ja asiasanoja apuna käyttäen, mutta kyselyjen muotoilu halutulla tarkkuudella osoittautui erittäin hankalaksi (osin jopa mahdottomaksi). Kyselyiden rakentaminen sellaisiksi, etteivät samat julkaisut nousisi mukaan useaan kyselyyn ja toisaalta sellaisiksi, että kaikki halutun aihealueen julkaisut saataisiin poimittua mukaan, oli erittäin haastavaa ja työlästä.

Kokoelmakartasta arveltiin saatavan kaivattu evaluointiväline. Hankkeeseen osallistumisinnostukseen vaikutti myös hankkeen tavoitteena ollut kansallinen ulottuvuus. Kun Kokoelmakarttahankeeseen YSA-pohjainen aihealuekoodisto (<http://www.varastokirjasto.fi/kokoelmakartta/opasteet/Aihealueet.pdf>) sitten valmistui vuonna 2005, jouduttiin Joensuussa toteamaan, ettei sen koodistotarkkuus ollut kokoelmia ajatellen sopiva: osa koodeista oli liian tarkkoja, osa liian karkeita.

Koodisto otetaan käyttöön Joensuun yliopiston kirjastossa

Oman, aihealuekokonaisuuksiltaan yliopistom-

me tieteenaloja palvelevan koodiston suunnittelu aloitettiin kirjaston sisällönkuvailutyöryhmässä vuonna 2006 kartoittamalla yliopiston pää- ja sivuaineet sekä osaamisen painopistealueet. Koodistosta haluttiin rakentaa kattava, niin että jokaiselle hankitulle kirjalle (ja lehdelle - kuten alkuvaiheessa suunniteltiin) tieteenalasta riippumatta löytyisi julkaisun aiheisällön perusteella määrittyvä koodi.

Koodistoon luotiin 120 jotain tieteenalaa tai sen suppeampaa osa-aluetta kuvaavaa koodia, joiden rakenne johdettiin UDK-luokituksesta. Koodisto synkronoitiin Kokoelmakartan aihealuejaotteluun, koska edelleen olimme mukana hankkeessa. Ajatus oli, että koska Kokoelmakartan tallennusaluealustalle kokoelmia kuvailtaessa olisi mahdollista käyttää hierarkiaa, oman koodiston mukaiset tarkemmat aihealuekokonaisuudet olisi kuvailtu alakokoelmina.

Vuoden 2008 alusta lähtien sisällönkuvailutyöryhmän jäsenet aloittivat aihealuekoodien lisäämisen kokeilumielessä bibliografisiin tietueisiin. Kokeilulla haluttiin testata, kuinka työlästä olisi lisätä sekä oma aihealuekoodi että kokoelmakarttakoodi. Testauksen tuloksena työryhmä päätti esittää kirjaston johtoryhmälle sekä oman koodiston käyttöönottoa että UDK-luokittamisesta luopumista. Esitykset liittyivät toisiinsa siten, että UDK-luokittamisesta luopuminen vähentäisi entisestään keinoja kerätä aineistotietoja tietokannasta evaluointia varten. Johtoryhmä hyväksyi molemmat esitykset, ja loppuihinkin vuoden 2008 alusta lähtien hankittujen kirjojen tietueisiin lisättiin taannehtivasti sekä Kokoelmakartan että oman koodiston aihealuekoodit.

Itä-Suomen yliopistoa rakennetaan

Vuosi 2009 oli kiivasta Itä-Suomen yliopiston kirjaston rakentamisen aikaa. Monen muun asian ohella oli päätettävä, otetaanko hiljattain luotu aihealuekoodisto käyttöön Itä-Suomen yliopiston kirjastossa. Tätä varten Joensuun ja Savonlinnan kampuskirjastoissa kartoitettiin loppukestävästi siihen astisia kokemuksia koodittamisesta

(kuinka aikaa vievää se on, onko epäselviä koodoja, löytyykö kaikille aihealueille koodit jne.). Koska kokemukset olivat positiivisia, päätettiin oma UEF-aihealuekoodistoksi nimetty koodisto ottaa käyttöön Itä-Suomen yliopiston kirjaston kokoelmien evaluointivälineenä.

Sen sijaan Kokoelmakartta-hankkeen osallisuudesta päätettiin luopua. Kokoelmakartan ei koettu tarjoavan lisäarvoa omien kokoelmien evaluoinnille suhteessa sen vaatimaan panostukseen, eikä Kuopion yliopiston kirjasto ollut ollut Kokoelmakartassa mukana aiemmin. Lisäksi koettiin, että kansalliseksi tarkoitettu hanke oli osallistujien vähenemisen vuoksi menettänyt alkuperäistä merkitystään yhteisenä resurssina.

Loppuvuonna 2009 aloitettiin UEF-aihealuekoodiston muokkaaminen myös Kuopion kampuskirjaston ja KYSin tieteellisen kirjaston tieteenaloille sopiviksi. Aktiivisena toimijana tehtävässä oli Joensuun ja Kuopion yliopiston kirjastojen yhteinen sisällönkuvailun kehittämissäilytysryhmä. Varsinkin lääketieteen osalta koodistoa jouduttiin tarkentamaan, ja kooditunnuksiin tuli mukaan vaikutteita NLM-luokituksesta. Tässä vaiheessa luovuttiin myös koodiston synkronoimisesta Kokoelmakartan aihealuekoodistoon.

UEF-aihealuekoodisto Itä-Suomen yliopistossa

UEF-aihealuekoodisto käsittää nykyisin yhteensä 189 UEF-koodia, ja se noudattaa jo Joensuun yliopiston kirjaston aikana linjattua universaaliuden periaatetta. Koodisto rakentuu numeroista tai numero-kirjainyhdistelmistä. Kukin koodi vastaa jotain tieteenalaa tai sen suppeampaa osa-aluetta (esim. 20sys = Systemaattinen teologia tai 61WB1025 = Lääketiede. Hoidon vaikuttavuus (Evidence-based practice)). Yksityiskohtainen jaottelu on niillä tieteenaloilla, joilla Itä-Suomen yliopistossa on opetusta ja tutkimusta. Kongressin kirjasto on hyväksynyt koodiston Itä-Suomen yliopiston kokoelmaluokituksena.

Koodit tallennetaan pääsääntöisesti kaikkiin sisällönkuvailtavien painettuihin kirjoihin. Sisäl-

lönkuvailtavia kirjoja ovat kampuskirjastojen ja julkisessa käytössä olevien laitostekokoelmien kirjat. Lehtinimekkeiden koodittamiseen ei ole resursseja, ja lehtien sekä verkkoaineistojen evaluointi tullaan suunnittelemaan erikseen.

Kuhunkin tietueeseen lisätään vain yksi UEF-aihealuekoodi MARC21-formaatin kenttään 084 (esim. 084_ ja 50pol |2 uef). Yksi koodi / tietue varmistaa, ettei evaluointivaiheessa sama nimeke päädy usean tieteenalan aineistoksi, sillä se vääristäisi kartuntatietoja. Julkaisulle annettavan UEF-koodin määrää sen aihe. Sarjamuotoisiin julkaisuihin on mahdollista käyttää systemaattisesti aina yhtä ja samaa sarjan pääaihetta kuvaavaa UEF-aihealuekoodia, jos katsotaan, ettei yksittäisten osien erottelu koodilla ole tarpeellista. Jos täysin sopivaa koodia ei löydy tai kyseessä on monitieteellinen julkaisu, annetaan lähinnä oikea koodi. Lisäkappaleisiin koodia ei lisätä.

Koodin lisää pääasiassa sisällönkuvalija sisällönkuvalutyön yhteydessä. Koodisto (sekä aakkosittain että numeerisesti järjestettynä) ja työohje koodin lisäämiseksi on käytettävissä kirjaston intranetissä mm. sisällönkuvalijoiden työkalupakissa.

UEF-aihealuekoodisto kuuluu evaluointityön myötä kokoelmapalveluiden hallintaan. Hankinta- ja kokoelmatyöryhmä linjaa evaluointiin liittyviä asioita ja koordinoi käytännön työtä. Koodistoon liittyviä asioita ja kysymyksiä on kaikkien mahdollista ottaa esille kirjaston intranetissä Hankinta- ja kokoelmatyöryhmän keskustelualueella, mistä ne nostetaan kerran vuodessa käsiteltäviksi kirjaston tietoaainestopäivässä. Hankinta- ja kokoelmatyöryhmä päättää ao. päivässä tehdyistä parannusesityksistä. Koodiston tarkkuus ja rakenne pyritään vakiinnuttamaan, mutta koodikuvauksia ja työohjeistusta tarkennetaan tarvittaessa.

Ensimmäinen evaluointi

Evaluointi on päätetty tehdä UEF-koodeittain alkuvaiheessa joka vuosi, myöhemmin harkinnan mukaan harvemmin. Ensimmäinen evaluointi

tehtiin 31.12.2010 tilanteen mukaan eli Joensuu ja Savonlinnan kampusten osalta evaluoinnissa oli mukana kolmen ja Kuopion kampuksen osalta yhden vuoden aikana hankittu aineisto.

Evaluoitava aineisto tiedettiin jo etukäteen lyhyen kooditusajan vuoksi pieneksi, mutta evaluointi päätettiin silti tehdä, jotta evaluointimenetelmät tulivat testatuiksi ja evaluoinnin aikasarja saatiin aloitettua. Evaluoinnissa haluttiin selvittää, onko kokoelmien kartuttaminen linjassa yliopiston opetus- ja tutkimusalojen kanssa. Lisäksi haluttiin testata, saataisiinko aineistosta esille, kuinka hyvin aineistonvalinnassa on onnistuttu kokoelmien käytön kannalta.

Tietokannasta poimittiin UEF-koodeittain nimekkeiden määrät, vuosi- ja kielijakaumat sekä vuodelta 2010 kartunta ja lainatiedot. Lähempään tarkasteluun otettiin seuraavat tiedot:

- nimekkeiden kartunta / vuosi (2010) / UEF-koodi
- nimekkeiden kokonaismäärä / UEF-koodi
- lainojen määrä (ei sis. uusintoja) / vuosi (2010) / UEF-koodi

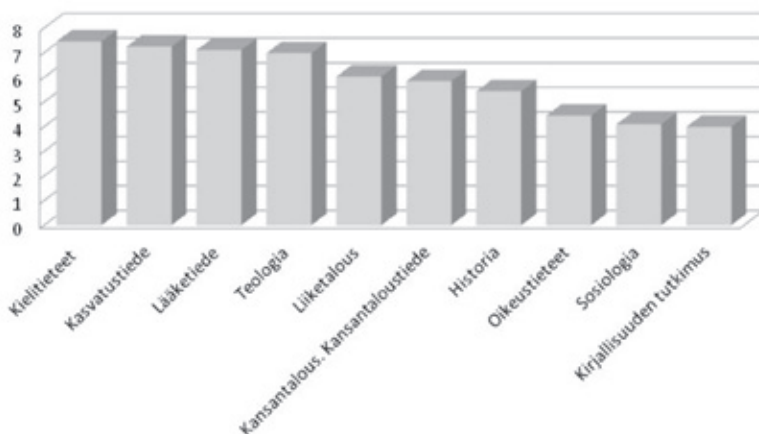
Saadusta datasta jaettiin keskeisimmät tiedot tieteenaloittain kirjaston tieteenalavastaaville tarkasteltavaksi, ja tieteenalavastaavat toimittivat tekemänsä yleiset ja tieteenalakohtaiset huomionsa kokoelmapalveluille. Tuloksia käytiin vielä yleisellä tasolla yhdessä läpi tieteenalavastaavien ja kokoelmapalveluiden päällikön kesken pidetyssä evaluointipalaverissa.

Kartuntatiedot, lainat ja kokoelman jakauma esiin

UEF-aluekoodiston avulla kartuntatiedot saatiin koodeittain esille suunnitellun mukaisesti. Kooditettuja nimekkeitä oli noin 21 000, ja lähes kaikki koodit olivat käytössä. Kuitenkin noin 40:een koodiin oli kooditettu vain alle 10 nimekettä, mikä heijastaa lyhyttä koodiston käytössäoloaika ja monilta osin yksityiskohtaista koodistoa.

Lähes kaikki alle 10 nimekkeen koodit oli lisätty koodistoon vasta vuoden 2010 alussa. Vuon-

Nimekekartunta aloittain 2010 (%)

Kuvio 1. Kokoelmien nimekekartunta prosentteina aloittain Itä-Suomen yliopiston kirjastossa vuonna 2010 (>4 %).

na 2010 koodin oli saanut yhteensä 5678 nimekettä. Nimekekartunnan kokonaisuutta on tarkoituksenmukaista tarkastella ryhmitellen koodoja aloittain suuren koodimäärän vuoksi (kuvio 1 ja taulukko1).

Tuloksia hyödynnetään aineiston valinnassa

Saatuja kartuntatuloksia voidaan käyttää aineistonvalinnan apuvälineenä, vaikka ensimmäisen evaluointikerran tuloksista vedettävien johtopäätösten luotettavuutta laskee kuitenkin pieni aineistomäärä sekä lyhyt aikajakso, jolla aineistoja on kooditettu. Tuloksia ei voi tulkita eikä avata suoraviivaisesti yhdenmukaistaen, vaan tieteenaloittaisessakin tarkastelussa tärkeää on tuntee alan informaatiokulttuuri sekä kokoelmien kartuttamisen historiaa. UEF-koodievaluoinnin tulosten perusteella eri aihealueiden hankintaa tehdään näkyväksi oppiaineille.

Lainauslukujen käyttämisessä aineistonvalinnan onnistumisen kuvaamisessa on oltava varovainen. Mitä pienempi on yksittäisen koodin nimekkeiden kokonaisuus, sitä suuremmalla todennäköisyydellä yksikin nimeke ja nide vaikuttaa lopputulokseen. Lainauksia koskeva data ei kerro, miten lainaus on kohdistunut yhden

koodin sisällä eri nimekkeisiin. Lisäksi lainauksista jouduttiin tarkastelemaan nide- eikä nimeketasolla, koska nimekkeiden kokonaisuusmääriä ei saatu poimittua tietokannasta ilman kurssikirjoja. Vaikka kurssikirjat ovat osa kirjaston kokoelmia, ne eivät kirjaston kannalta ilmennä samalla tavalla aktiivista kokoelmien kehittämistä kuin nk. tutkimuskirjallisuus.

Kaikesta huolimatta lainauslukuja voi käyttää apuna aineistonvalinnassa jossain määrin. Vähintään ne voivat

antaa kimmokkeen miettiä, miksi jotakin aineistoa on lainattu ”vähän”. Selitys voi hyvin olla sellainen, ettei se anna aiheita pienentää hankintaa. Aineisto voi olla tutkimus-/gradukäytössä eli on paljon uusintoja; julkaisusta saattaa olla useita niteitä per nimeke, kyseessä voi olla lukusaliaineisto tai aineisto, jota käytetään vain kirjastossa tai sarjajulkaisu, josta on myös verkkoversio, potentiaalinen käyttäjäkunta voi olla pieni tai aineisto on voitu hankkia loppuvuodesta, jolloin lainauksia ei ehtinyt kertyä.

Joissakin tapauksissa voi olla tarpeen miettiä tarkemmin, onko aiheelle tarpeeksi kysyntää tai tuoko hankinta mitään olennaista uutta jo olemassa olevaan kokoelmaan. Vai onko kyse siitä, että aineisto ja käyttäjä eivät ole kohdanneet, vaikka tarvetta olisi? Yksinkertainen pistokoe koodia käyttäen (luokitushaku koodilla, uusimmat ensin) kertoo nopeasti, ovatko alan uutuuudet löytäneet tiensä lainaan.

Koodisto toiminee ajan myötä evaluoinnin apuvälineenä vielä nykyistäkin paremmin. Vuosien saatossa kasvava UEF-koodatun aineiston määrä lisää luotettavuutta verrattuna nykyiseen tilanteeseen ja tulevien evaluointien myötä on mahdollista tehdä aihealueiden kartunnan ja käy-

Taulukko 1. Kokoelmien nimekekartunta prosentteina aloittain Itä-Suomen yliopiston kirjastossa vuonna 2010 (<4 %).

Taidealat	2,85
Metsätiede	2,78
Maantiede	2,62
Ympäristötieteet. Luonnonsuojelu	2,54
Psykologia	2,52
Biologia	2,48
Filosofia	2,43
Muut yhteensä	2,41
Matematiikka	2,22
Kaunokirjallisuus	2,20
Yhteiskunta- ja sosiaalipolitiikka	1,99
Politiikka	1,64
Geotieteet	1,60
Tietojenkäsittely	1,59
Perinteentutkimus	1,53
Tekniikka. Energiatalous	1,51
Julkinen hallinto	1,23
Kotitalous ja käsityö	0,97
Sosiaalityö	0,95
Tiede. Tutkimus	0,92
Yleiset tutkimusmenetelmät	0,88
Kemia	0,76
Fysiikka	0,65

tön suhteellista vertailua aiempiin evaluointituloksiin nähden. Jatkossa tulokset ovat käytettävissä myös aineiston valinnan apuna kohdennettaessa kirjahankintoja eri kampusten välillä (yhteiset vs. erilliset tiedekunnat).

Metsätieteen evaluointi

Metsätiede on keskeisessä roolissa yhdessä Itä-Suomen yliopiston kolmesta vahvuusosalasta (Metsä ja ympäristö) ja oli jo Joensuun yliopistossa aikanaan määritelty painopistealueeksi. Metsätieteen koodit määriteltiin silloisen pääainejaon mu-

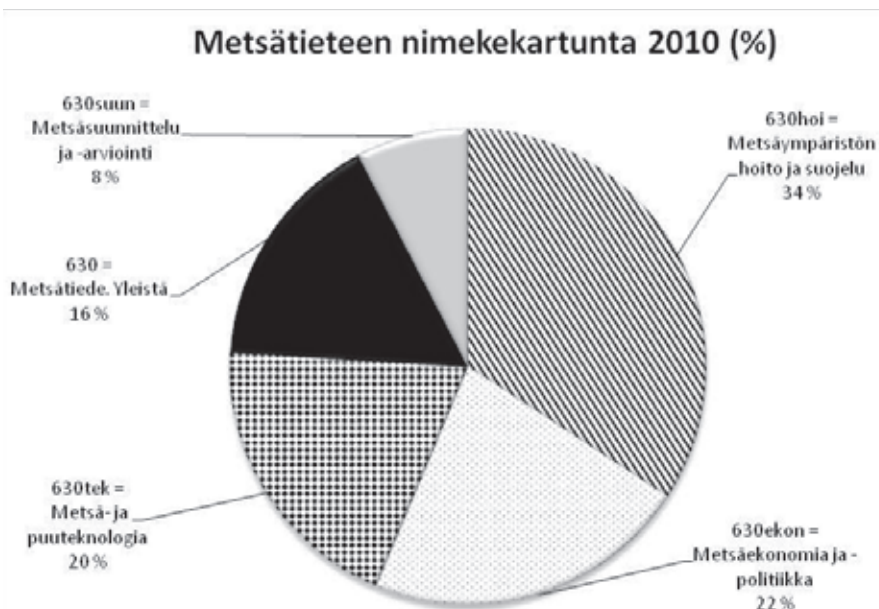
kaan (kuvio 2.), eikä niitä ole myöhemmin muutettu; tällä hetkellä metsätieteessä on viisi erikoistumisalaa, joista kolme vastaa entisiä pääaineita ja kaksi menee pääosin yhden koodin alle. Lisäksi on yleiskoodi, jota tallennetaan lähinnä monta osa-alueita käsittäville kirjoille.

Vuoden 2010 kartuntaa tarkasteltaessa näyttäisi, että aineistoa on hankittu melko tasapuolisesti metsätieteen eri osa-alueilta. Kuitenkin tiedetään, että koodin 630tek kartuntaa nostaa yksi kyseisenä vuonna takautuvasti luetteloitu sarja. Tämän tapaiset poikkeukset vaikuttavat, jos tarkastelu-aika on vain yksi vuosi. Tulkintaa tehdessä tarvitaan siis kokoelman tuntemusta, pelkät numerot eivät riitä.

Toisaalta kokeneellekin kokoelmantuntijalle kartuntaluvut ovat hyödyllisiä: parhaimmillaan ne herättelevät kysymyksiä, joihin vastaaminen kasvattaa osaltaan ymmärrystä omasta kokoelmasta. Esimerkiksi metsänarvioinnin alalla painettujen julkaisujen tarjonta on kaikkiaan melko vähäistä, mikä selittää koodin 630suun muita pienempää kartuntaa.

Metsätiede on soveltava tiede, joka hyödynää metsäaiheiden lisäksi laajasti luonnontieteitä, tekniikkaa sekä yhteiskuntatieteitä. Esimerkiksi metsänarvioinnista kiinnostuneille löytyy paljon sopivia aineistoja koodista 528 (Geoinformatiikka. Kartoitus), mm. kaukokartoituskirjallisuutta. Kysyntää on myös toisin päin, esimerkiksi historian oppiaineessa tehdään metsätalouden ja metsien käytön historiaan liittyvää tutkimusta.

Silti oli mielenkiintoista verrata hankittujen metsänimekkeiden määrää (2,78%) metsätieteen perustutkinto-opiskelijoiden määrään (3% koko yliopistosta) ja osuuteen maisteritutkinnoista (4%). Ei voida tietenkään määrittää, että lukujen tulisi olla yksi yhteen: ns. pienten alojen suhteellinen osuus voi olla suurempi, jotta sisällöllisesti riittävä kokoelma saadaan aikaan; toisaalta kirjojen/artikkeleiden (e-lehdet) käyttösuhde on tunnetusti eri aloilla erilainen – metsätieteessä lehtiä käytetään paljon, mutta kirjoillekin on edelleen kysyntää. Luvut antavat kuitenkin suuntaa;

Kuvio 2. Metsätieteen nimekekartunta prosentteina Itä-Suomen yliopiston kirjastossa vuonna 2010.

ainakaan suuria ylilyöntejä metsäkokoelman kartunnan suhteen ei näyttäisi olevan.

Metsäkirjoihin kohdistuneita lainoja kaikista lainoista 2010 oli 2,0%, eli vähemmän kuin on osuus opiskelijoista ja kartunnasta. Metsäkirjallisuus on pääosin englanninkielistä. Tämä voi vaikuttaa opiskelijoiden lainaushalukkuuteen varsinkin opintojen alkuvaiheessa. Opinnäytetöitä varten vaikeammin omaksuttavaa kirjallisuutta lainataan ja tällöin niitä myös todennäköisesti pidetään lainassa kauemmin. Uusinnat eivät kuitenkaan ole luvussa mukana.

Kokemuksia ja haasteita

Ensimmäisen evaluointikerta oli rohkaiseva kokemus. UEF-aihealuekoodisto osoittautui helpoksi ja toimivaksi keinoksi poimia kartuntadataa tietokannasta. Saatu data palveli sitä tarkoitusta, mitä varten koodisto kehitettiin. Joillakin tieteenaloilla kartuntatulosten tarkastelu vahvisti ennakko-oletuksia eli toi näkyväksi sen, mikä kirjastossa oli kokoelmatuntumana tiedossa.

Joillakin tieteenaloilla tulokset synnyttivät lisäkysymyksiä tai tarpeen kiinnittää entistä enem-

män huomiota kokoelman kartuttamiseen jatkossa. Merkityksetöntä ei ole myöskään se, miten evaluointitulokset ovat toimineet kokoelminkehittämisajatusen aktivaattorina kullekin tieteenalavastaavalle.

UEF-koodin lisäämistä tietueeseen ei ole koettu aikaa vieväksi tai hankalaksi. Koodien valinnassa on kuitenkin ollut jonkin verran epävarmuutta. On ollut haasteellista avata koodit niin yksiselitteisesti, että jokaisella koodittajalla olisi samanlainen ymmärrys siitä, mitä kullekin koodille kooditetaan. Toisaalta haasteena on koodiston ja kooditusohjeistuksen säilyttäminen niin yksinkertaisina, ettei koodien lisäämisestä tule liian aikaa vievää. On vaatinut keskustelua muistaa ja ymmärtää arkisessa kooditustyössä, että kyse ei ole sisällönkuvailevälineestä vaan evaluointivälineestä, jolloin mittakaavakin on suurpiirteisempi.

Evaluoinnin kehittämisen kysymyksiä

Pelkkä nykyisenkaltainen UEF-koodievaluointi ei sinällään ole riittävä metodi kirjaston koko-

elmien arviointiin. On luotava keinoja lehtien ja e-aineistojen evaluointiin ja mietittävä, miten asiakkaat saataisiin vahvemmin mukaan evaluointiin. Samoin kaukopalvelun tietoja voitaisiin käyttää yhtenä evaluointikeinona. Lisäksi seuraavaa evaluointikertaa varten on harkittava, halutaanko vielä selvittää mahdollisuutta poimia luotettavammin nimenomaan aineiston käyttöä mitaavaa dataa (mm. nimekemäärät ilman kurssikirjanimekkeitä eli lainaus / tutkimuskirjanimeke).

UEF-aihealuekoodiston käyttöönoton ohella myös monia muita prosesseja on opeteltu ja uudistettu rinnakkain ja limittäin Itä-Suomen yliopiston kirjaston rakentamisessa. Koodisto on toistaiseksi näyttäytynyt useille kirjastolaisille enimmäkseen koodiston kehittämisenä ja aineistojen koodittamisena. Ei ole välttämättä ollut helppoa pitää koko ajan selkeänä mielessä sitä, että kyse on ollut vasta lopullisen päämäärän eli evaluoinnin ja sitä kautta kokoelmien tarkoituksenmukaisen kehittämisen valmistelutyöstä. Evaluointien aloittaminen kirkastanee myös kooditustyön funktiota.

Evaluointimenetelmän kehittämisen myötä on ollut avartavaa tutustua eri kampuskirjastojemme

kokoelmienkehittämisen- ja sisällönkuvailuhistoriaan. UEF-aihealuekoodiston kehittämisen myötä olemme päässeet avaamaan kampuskirjastojemme kokoelmia ja toimintakäytänteitä toisillemme sekä niveltämään niitä tarkoituksenmukaisella tavalla yhteen. Yhteisen evaluointivälineen kehittämisen rinnalla on rakennettu myös kokoelmaohjelma, ja molemmat ovat osaltaan edesauttaneet kahden yliopistokirjaston toiminnan ja kokoelmien hitsaamista yhteen. 📖

Tietoa kirjoittajista

*Kaarina Meriläinen, tietoasiantuntija,
verkkoresurssipalvelut
Itä-Suomen yliopiston kirjasto
Email. kaarina.merilainen@uef.fi*

*Riitta Porkka, palvelupäällikkö, kokoelmapalvelut
Itä-Suomen yliopiston kirjasto
Email. riitta.porkka@uef.fi*

*Laura Parikka, tietoasiantuntija,
opetus- ja tietopalvelut
Itä-Suomen yliopiston kirjasto
Email. laura.parikka@uef.fi*